

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/214/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206295
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617206295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu: Y. S., nar. XX. XX. XXXX, dlhodobý pobyt P. XXX/XA, X. Q., Česká republika, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, proti žalovanému: Česká podnikateľská poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Pobřežní 665/23, Praha 8, Česká republika, IČO: 63 998 530, zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom L. XX, P., o náhradu škody vo výške 5.263,50 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 22C/1/2017-72 zo dňa 9. januára 2018, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.372,80 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,84 %.

2) Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca neunesol v celku dôkazné bremeno. Aj napriek vzniknutému poškodeniu zdravia a následnej práceneschopnosti, v spore nebol produkován žiaden dôkaz, ktorý by súd presvedčil o výške požadovaného ušlého zisku. Žalobca mohol prísť len o reálny príjem, ktorého dokladovanie zaťažovalo jeho a keďže dôkazné bremeno v tomto smere neunesol, súd musel v tejto časti žalobu zamietnuť. Pokiaľ išlo o tvrdenú škodu na zdraví, súd vychádzal pri rozhodovaní z predloženého znaleckého posudku MUDr. Tibora Letka, o ktorého úplnosti a správnosti nemal žiadne pochybnosti. Žalobcovi tak prislúchal nárok na náhradu škody - bolestného (aj keď to posudok výslovne neuvádza, vychádzajúc z jednotlivých položiek uvádzaných znalcom, je zrejmé, že sa jedná o bodové hodnotenie náhrady za bolesť), a to za 80 bodov, ako sa uvádza v posudku MUDr. Letka. Výška náhrady za bolesť sa určila sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, zistenej Štatistickým úradom SR, za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu škody. Priemerná mesačná nominálna mzda zamestnanca v hospodárstve SR predstavovala v roku 2014 858,- eur. Z uvedeného vyplýva, že hodnota jedného bodu na rok 2015 (kedy došlo k dopravnej nehode) predstavuje 17,16 eur. Pokiaľ teda požadoval žalobca nárok na náhradu škody na zdraví v sume 1.372,80 eur, svoj nárok vypočítal správne (80 x 17,16 eur). O trovách rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (a trov konania) a navrhol, aby súd rozhodnutie v tejto časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca predložil všetky podklady ohľadne ušlého zisku, pôvodne zlé označenie ako náhrada mzdy je len zlé označenie, ale z obsahu vyplývalo, že ide o ušlý zisk. V konaní predložil čestné prehlásenie, že bol PN, nakoľko na Ukrajine žiadne potvrdenie o tom nedostane. Žalobca mal v súvislosti s dopravnou nehodou vyššie náklady, no v zariadení, v ktorom sa liečil, mu neboli schopní vydať potvrdenie o nákladoch na liečbu. Mal za to, že boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a priznanie trov žalovanému by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

4) Vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich tvrdeniach.

5) Žalovaný vo vyjadreniach uviedol, že žalobca nedokázal k žalobe pripojiť a označiť relevantné dôkazy osvedčujúce jeho nárok. Nedokázal predložiť doklady o tom, že mu reálne ušiel hypotetický zisk. Neboli dané dôvody v zmysle ust. § 257 CSP. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou strán konania. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia. Dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech strany. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t. j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver, ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala.

9) Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, v prípade výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takomto prípade musí súd rozhodnúť v situácii tzv. dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

10) Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ušlého zisku. Odvolací súd sa plne v tejto otázke stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie (ods. 28) a mal za to, že nebol spoľahlivo preukázaný ušlý zisk žalobcu, t. j. žalobca neunesol v tejto otázke dôkazné bremeno.

11) Pokiaľ žalobca poukazoval na ust. § 257 CSP, súd nevidel také dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu, pre ktoré by nemal žalovanému priznať náhradu trov konania. Žalobca ani nevysvetlil, v čom videl priznanie trov žalovanému v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že žalobca nie je občanom Slovenskej republiky, automaticky neznamená, že sú dané dôvody, pre ktoré by nemal byť zaviazaný na úhradu trov konania v prípade, ak v spore nepreukázal svoje tvrdenia a bol neúspešný.

12) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko mal žalovaný v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).